

**MĂRTURII, MINUNI
ȘI BINECUVÂNTĂRI
ALE SFÂNTULUI EFREM CEL NOU**

**MĂRTURII, MINUNI
ȘI BINECUVÂNTĂRI
ALE SFÂNTULUI EFREM CEL NOU**

Noi ne vom duce de aici mai devreme sau mai târziu, dar, dacă reușim să lăsăm urmașilor cât mai multe cărți sfinte, le lăsăm o zestre de mare valoare pentru ei și pentru cei care vor veni după ei.

Protos. Nicodim Măndiță

***/Mărturii, minuni și binecuvântări ale
Sfântului Efrem cel Nou
ISBN: 978-606-8654-27-0

Difuzare:

**Cărțile pot fi cumpărate online la editura-
agapis.ro sau de la librăria Editurii Agapis
din București, Str. Menționii Nr. 7, Sector 2,
Tel./Fax: 021-2410673
Mobil: 0733-580000
editura.agapis@gmail.com**

© Editura Agapis • Mărturiile tipărite în această carte sunt primite de la cititorii noștri pe adresa sf.efrem@gmail.com

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Mărturii, minuni și binecuvântări ale Sfântului Efrem cel Nou
București: Agapis, 2019
ISBN 978-606-8654-27-0

*Mărturii , Minuni și Bindecuvântări
ale
Sfântului Efrem cel Nou*

Editura Agapis
București • 2018

Scurte însemnări biografice despre Sfântul Efrem cel Nou

Sfântul Efrem s-a născut în Trikala Thessaliei în anul 1384.

După cum este cunoscut, în anul 1393 Trikala a trecut sub stăpânire turcească, sub Baiazid I Fulgerul, cel care a cucerit ținutul Thessaliei. De atunci a început instalarea musulmanilor în zonele thessalice.

În anul 1395 în Thessalonic a început „strângerea de copii”, care pe timpul lui Murat al II-lea s-a organizat mai sistematic în toate ținuturile stăpânite de turci. De obicei, se înrolau copii între 14-18 sau 15-20 ani, dar și de vârste mai mici (vezi Papirusul Enciclopedic, vol. 10, pg. 939).

Sfântul Efrem, la vârsta de 14 ani, în 1398 cu numele lumesc Constantin Morfis, și-a părăsit mama văduvă și pe cei șapte frați, la îndemnul bine-credincioasei sale maici, desigur ca să fugă de înrolarea silită pentru întărirea trupelor de ieniceri, și s-a dus să se călugărească în Mănăstirea Stavropighie – Buna Vestire a Născătoarei

de Dumnezeu, ce se află în vârful Muntelui Neprihăniților din Attica.

Aici, cu râvnă înfocată s-a dat petrecerii monahicești, ca un înger silindu-se dimpreună cu frații Mănăstirii.

În jurul anului 1391 turcii sub conducerea lui Ebreu au năvălit în Peloponez și orașul Atena a început să fie amenințat de către acesta. În anul 1416, turcii au devastat Attica și l-au silit pe ducele Atenei, Antonie Atzaghioli, să se declare tributar al Sultanului.

În jurul anului 1424, turcii au intrat cu forța în Sfânta Mănăstire – Buna Vestire a Născătoarei de Dumnezeu din Muntele Neprihăniților și i-au înjunghiat cu sălbăticie pe părinții Mănăstirii.

Sfântul lipsea fiind în peștera lui din Munte, și întorcându-se și văzând trupurile părinților înjunghiate ici și colo, a plâns cu amar. În anul următor, pe data de 14 septembrie 1425, barbarii otomani au revenit și aflându-l pe Sfânt, l-au prins și l-au chinuit timp de 8 luni și jumătate cu multă mânie și sălbăticie, cu aceleași instrumente de chinuire cu care au fost torturați Sfinții Mari Mucenici, Sfântul Gheorghe, Sfântul Dimitrie, Sfânta Ecaterina, Sfânta Varvara și mulți alții.

În cele din urmă, l-au spânzurat de picioare într-un dud bătrân de lângă zidul Mănăstirii, după ce l-au străpuns în buric cu un lemn vechi și gros aprins și l-au ținut în copac cu cuie mari, ascuțite și murdare. Sfântul, arzând, se ruga. Sfântul Efrem și-a sfârșit viața în chip mucenicesc din cauza suferințelor provocate de turci în 5 mai anul mântuirii 1426.

Descoperirea sfintelor moaște

În vara lui 1945, fiind perioada ocupației nemțești preacuvioasa schimonahie Macaria, se afla în închisorile pentru femei din Atena, unde mângâia pe deținute și le îngrijea cu multă iubire copiii.

Vizitând Nea Makri – Attica, a urcat să aprindă candeluța ruinelor celeia ce a fost odată Sfânta Mănăstire Cenobitică și Stavropighie de monahi din Muntele Neprihăniților, așa cum mai târziu i s-a descoperit în chip minunat; de atunci, simțind în lăuntrul ei că „locul acesta sfânt este”, a rămas neîntrerupt acolo până la mutarea ei.

Instalându-se în acele ruine, a viețuit în chilia ei în lipsuri de neînchipuit, în condiții cu totul neprielnice. Noaptea împletea ciorapi pentru a-și dobândi cele necesare traiului, iar ziua „dezgropa”

ruinele micii biserici a Bunei Vestiri, deoarece voia pietrele de temelie ale părinților și pe acestea să reconstruiască biserica și chiliile monahiilor.

De multe ori se îmbolnăvea și rămânea în chilia ei suferind de friguri în timpul iernii fără a avea vreo cuvertură, uși sau ferestre. Vreun cioban care mai trecea prin zonă i-a aruncat pelerina lui când a observat că în acele ruine trăiește un om bolnav.

Însă Dumnezeu i-a rezervat o cinste înaltă: descoperirea moaștelor Sfântului Marelui Mucenic Efrem, făcătorul de minuni, după 500 de ani de tăinuire în pământ.

Ea însăși descrie:

”Locuind deasupra ruinelor vechii mănăstiri, unde dumnezeiasca pronie mi-a călăuzit pașii, m-am dus cu gândul la anii care au trecut, la timpurile din vechime, când erau peste tot împrăștiate oasele Sfinților, care cu sângele lor au adăpat copacul Ortodoxiei. Și cum mă ocupam de curățarea dărămăturilor Sfintei Mănăstiri, cugetam că mă aflu într-un loc sfânt și spuneam: *„Dumnezeule, învrednicește-mă pe mine, nevrednica roaba ta, să văd pe unul dintre părinții care au trăit aici”*. Și după ce a trecut destul timp de-a

lungul căruia neîncetat L-am rugat, am simțit o voce înlăuntru meu care îmi spunea: „*Sapă acolo și vei găsi ceea ce dorești*” și minunat mi-a arătat în chip tainic o bucată de pământ din spațiu verde aflat în fața Mănăstirii. Timpul trecea și vocea mai puternică, mai arzătoare mă îndemna: „*Sapă și vei găsi ceea ce dorești*”. Atunci i-am arătat locul unui muncitor pe care îl chemasem în acele zile pentru o mică reparație la vechea egumenie. Acel om nu era dispus să sape acolo unde mă îndemna vocea interioară. Voia să sape undeva mai încolo, într-alt loc. La insistența lui, l-am lăsat să meargă unde vroia el, iar eu am rămas acolo și mă rugam să nu poată să sape, ca să găsească stânci pentru a fi nevoit să vină în locul unde mă îndemna acea voce.

Și într-adevăr, după ce a încercat în trei-patru locuri, dădea în continuu de stânci și din această cauză s-a întors la locul pe care i l-am arătat eu la început.

Locul acela de lângă vatră, cu cele trei deschizături, peretele pe jumătate surpat, toate acestea dădeau dovadă că odată exista o chilie a unui monah și că au rămas aceste ruine pentru a ne spune drama ce a avut loc cândva acolo.

Am curățat locul de pietre și a început acel muncitor să sape cam nervos, cam supărat și deoarece mă temeam să nu-mi facă vreo stricăciune, i-am spus: *„nu te grăbi, nu te obosi, sapă mai încet”*, dar pentru că nu m-a auzit și continua să sape în același ritm, i-am spus: *„Poate că este și cineva înmormântat și să nu faci vreo stricăciune! Te rog, fii atent”*. Și atunci a înțeles și mi-a spus: *„crezi că e adevărat ceea ce crezi tu?”* Și într-adevăr, eram așa de sigură ca și cum l-aș fi văzut. Înaintând acum spre sfânta și cuvioasa dezgroapă și ajungând la aproape 1,70 m, mai întâi cazmaua a scos la iveală capul omului lui Dumnezeu. Chiar în aceeași clipă s-a împrăștiat o mireasmă nespusă de jur-împrejurul aceluia loc. Muncitorul a pălit de frică, i s-a legat limba, i s-a tăiat glasul.

„Lasă-mă singură, te rog”, i-am spus muncitorului și el s-a depărtat.

Am îngenunchiat cu evlavie și am sărutat moaștele Sfântului și am simțit adânc cât de mult a fost chinuit.

Sufletul meu s-a umplut de veselie deoarece am dobândit o mare vistierie, și dând cu grijă pământul la o parte, am văzut armonia trupului lui,

care, cu toate că atâtea veacuri a stat în pământ, nu se stricase.

Dând pământul la o parte, mi-am dat seama că e vorba de un cleric pentru că în locul unde erau sfintele sale mâini, am văzut tivul mânecii de la rasă pe care nu era nici măcar puțin praf, era cu totul curat bine țesut cu lucrătură din timpurile de demult; grosimea firului era mai mare de un milimetru, și înaintând jos spre picioare iată din nou, tivul rasei lui... la fel ca și la mâini era cu totul curat, și tălpile lui s-au întipărit pe pământ. Nu știam ce să fac mai întâi: să mă bucur sau să-l plâng; cum de s-a găsit îngropat acolo omul lui Dumnezeu? Ce să se fi întâmplat? Ce să fi văzut ochii lui? Mi-am spus, vreun eveniment neplăcut s-o fi întâmplat. Și încercând să-i curăț oasele de noroi, degetele lui se sfărâmau, deoarece ploaia udase pământul până jos în fudul mormântului lui, de aceea le-am și așezat așa cum erau în camera care se afla deasupra mormântului său.

- Dar ce să vă spun despre acea ploaie? Ziceai că cerul arunca frunzulițe argintii cu care presăra mormântul lui”.

Era seara, citeam Vecernia, eram încă singură în acest loc sfânt în care m-a adus Domnul ca să-i

slujesc, și dintr-o dată aud pași, care începeau din adâncul mormântului, au înaintat în curte și au ajuns până la ușa bisericii. Pașii lui se auzeau tare și atât de statornic, încât am simțit înlăuntrul meu că era prima oară când m-am temut, am simțit sângele cum mi-a înghețat și de frică nici nu mă întorceam să mă uit în spate, așa că aud vocea lui că-mi spune:

„Până când mă vei ține acolo deoparte? Și el, care mi-a pus capul așa ...!” Atunci m-am întors și l-am văzut că era înalt la statură, cu ochii rotunzi și mici, cu ușoare cute pe față, cu barba care ajungea până la gât acoperindu-l, și se despărțea cu grație într-o parte și într-alta, pe părți și în față puțin încrețită, de culoare neagră, îmbrăcat cu toate hainele monahale; în mâna lui stângă era o lumină foarte strălucitoare, iar cu mâna dreaptă binecuvânta.

Sufletul meu s-a umplut de o veselie și bucurie de nespus; am prins curaj și putere, frica a dispărut, îl simțeam ca pe unul dintre ai mei și i-am spus: *„Iartă-mă, și mâine, îndată ce luminează Dumnezeu ziua, mă voi îngriji de tine”* și îndată s-a făcut nevăzut și mi-am continuat vecernia în pace. Dimineața, după slujba utreniei, am luat

sfintele lui moaște și le-am curățat de pământ și le-am spălat frumos, după care le-am așezat în altar, într-o veche cămară, apoi am aprins și o candeluță.

În seara aceleași zile, îl văd în somn pe Cuviosul om al lui Dumnezeu înăuntrul bisericii în picioare, însă în stânga, și, aproape de Sfânt, am văzut în picioare și la statura Sfântului, o icoană luminoasă de-a Sfântului și pe care o ținea îmbrățișând-o cu una din mâinile lui. Era forjată dintr-un argint vechi și lucrată de mână, alături de el se afla un sfeșnic și eu i-am pus o lumânare din ceară curată aprinsă și atunci i-am auzit vocea zicându-mi:

„Îți mulțumesc mult. Mă numesc Efrem.”

A trecut mult timp și aveam în mine o nedumerire în ceea ce privește această întâmplare. Într-o zi, după sfârșitul vecerniei, cum mi-am întins mâna să închid ușa bisericii, aud trei bătăi ca și cum ar fi un comboloi de chihlimbar. Am înțeles că era Sfântul, am intrat în altar deoarece acolo aveam așezate sfintele moaște, am aprins o lumânărică și m-am închinat. Dar ce să spun și ce să vorbesc despre acea mireasmă cerească care provenea de la sfintele lui moaște! Cu adevărat

un torent mi-a umplut toată ființa, înlăuntrul meu simțeam Raiul, dar și micimea mea în fața acestei măreții.

Sfântul Efrem cel Nou, Marele Mucenic din Nea Makri, a fost canonizat și recunoscut oficial ca sfânt de către Biserica Greciei în 1998, iar de către Patriarhia Ecumenică de la Constantinopol, în 2011, pomenirea sa săvârșindu-se pe data de 5 mai a fiecărui an, iar aflarea Sfintelor sale Moaște se prăznuiește pe data de 3 ianuarie a fiecărui an.

Sfântul Efrem – grabnic ajutorul

Minunile la moaștele Sfântului Mare Mucenic Efrem, arătările lui în vis sau aievea, ajutorul grabnic oferit celor în nevoi, nenumăratele tămăduiri au umplut paginile a zeci de cărți, mai întâi mărturiile fiind strânse cu grijă de maica Macaria, iar după moartea ei, de maicile de la mănăstirea Sfântului.

În ultimii ani, pe măsură ce Sfântul Efrem a devenit tot mai cunoscut și iubit și în România, mulțime de mărturii au început să se adune despre minunile, vindecările și ajutorul primit de către cei care l-au chemat cu evlavie, în ajutor pe Sfântul Efrem.

Cel care a citit chiar și numai o dată, câteva din minunile Sfântului Efrem, simte cât de apropiat este de noi, păcătoșii.

Mulți sunt cei care, rugându-se Sfântului Efrem, au dobândit tămăduire... au fost vindecați oameni bolnavi de cancer, tumoră pe retină, boala Hodkin, dureri de stomac, stări de amețea-lă, tuse, melanom la rinichi, cardiopatie, pietre la rinichi, diabet, cancer la sân, la intestinul gros, leucemie, orbire, amnezie, dureri de ochi, boli ale inimii și ale creierului, polinucleoză, hemoragii, dureri de oase și articulații, paralizie, epilepsie, hidrocefalie, probleme de văz și de auz, malformații congenitale la inimă și multe altele...

Alții s-au învrednicit de milostivirea Cuviosului și au izbândit în procese, au fost eliberați din închisoare, au biruit deznădejdea, au reușit la examene, au căpătat ajutor în vremea operațiilor, au fost izbăviți de accidente sau au fost salvați miraculos din mașini accidentate, au fost salvați de foc, de înec ori din furtuni și din alte primejdii de moarte.

Mulți alții, prin rugăciunile Sfântului Efrem, l-au cunoscut pe Dumnezeu, au apucat pe

cărările mântuirii și au dobândit nădejde nemincinoasă și vreme de pocăință.

Nu putem să nu amintim despre mireasma sfintelor moaște și despre mireasma pe care Sfântul o face simțită uneori celor pe care îi cercetează, despre nenumăratele arătări în vis sau aievia celor care apoi l-au recunoscut, văzând chipul zugrăvit în icoană.

La moaștele Sfântului Efrem au fost vindecați paralitici care zăceau la pat de multă vreme, pentru care s-au rugat cei din casă, care apoi au propovăduit minunile Sfântului pretutindeni. Nenumărați bolnavi care au fost însemnați în semnul crucii cu sfintele moaște sau cu ulei de la candela Sfântului, la patul lor de suferință, au fost trăitorii minunilor prin care Sfântul Efrem a uimit familia și doctorii care nu mai aveau speranță.

Fiind aproape celor care îl cinstesc, Sfântul îi sfătuiește în legătură cu problemele lor.

Femeilor care nu puteau avea copii sau nu reușeau să ducă sarcina le-a dăruit prunc prin mijlocirea sa, vindecând de deznădejde și tristețe sufletele rănite de păcat.

Venirea pe lume a copiilor mult așteptați a fost minunea cea mai des auzită la Sfântul Efrem.

După timp îndelungat în care nu puteau avea copii (7, 8, 10, 14, ani de așteptare), multe familii au dat mărturie, despre zămislirea și nașterea de prunci în chip minunat cu ajutorul Sfântului. Propovăduind minunea, mulțumesc cu toții lui Dumnezeu și Sfântului Efrem, care a mijlocit pentru ei. La mănăstirea Sfântului și în bisericile în care există fragmente din sfintele moaște ale Sfântului Efrem, vin adesea oameni să mulțumească, purtând în brațe chiar pruncul dăruit de Sfântul Efrem.

Multe femei au fost ajutate să nască fără cezariană, în cazuri în care medicii nu vedeau altă soluție.

Din dorința de a nu trece sub tăcere intervențiile Sfântului Efrem în viața lor, manifestându-și mulțumirea față de Sfântul lor, mult iubit, mulți din cei ajutați au făcut cunoscute minunile trăite de dânșii: „Sfântul Efrem ne-a dăruit o fetiță după 15 ani.” „M-a ajutat să-mi duc sarcina la bun sfârșit, citind Paraclisul Sfântului și ungându-mi pânțelele cu ulei de la candela lui.” „Eu după ce am născut, Sfântul Efrem era lângă mine.” „Mi-a vindecat copilul de astm alergic.”

Fără a ține cont de granițe și continente Sfântul Efrem este deopotrivă aproape celor din România, Grecia, Europa, America sau Australia, din toate colțurile lumii venind mărturii despre grabnicul ajutor primit.

Această carte cuprinde o mică parte din mărturiile celor pe care Sfântul Efrem i-a binecuvântat cu dragostea sa, intervenind în chip minunat în clipele de încercare din viața lor.

Mărturii, minuni și binecuvântări

Sfântul Efrem salvează o fetiță de la moarte sigură

Anastasia, o fetiță din Botoșani, a fost diagnosticată la vârsta de 6 luni (în toamna anului 2011), cu 4 malformații grave la inimă, după cum a spus renumitul chirurg de la spitalul din Tg. Mureș, care a investigat-o, fiind un caz unicat, nemai-întâlnit în toată cariera dumnealui (toate venele și arterele intrau în inimă în același loc...). După aproape două luni de spitalizare și investigații, medicii au spus că "din punct de vedere medical și uman nu se mai poate face nimic, fiind depășită vârsta de operație, care dacă era făcută imediat după naștere sau până maxim la o lună, ar fi putut avea o mică șansă...", acum intervenind complicații foarte mari, medicii au estimat că fetița mai avea de trăit doar câteva zile. Sfântul Efrem a intervenit în chip minunat, trimițând familiei o icoană adusă de cineva de la mănăstirea din Nea Makri, atunci părinții și cei apropiați s-au rugat și

a doua zi Sfântul Efrem a săvârșit minunea: Fetița era din ce în ce mai rău. În spital s-a dat „alarmă”, înregistrându-se cea mai mare urgență din ultimii ani când pur și simplu în câteva minute s-au mobilizat toți medicii (unii fiind deja plecați spre casă). Au luat-o pe brațe, fără nici o alta pregătire sau protocol și au intrat direct în sala de operație, contrar tuturor evaluărilor făcute, care nu permiteau acest lucru. Operația a durat aproximativ 5 ore și jumătate deși ar fi trebuit să dureze peste 9-10 ore, iar organismul fetei a „reacționat exemplar” în tot timpul intervenției. Evoluția postoperatorie a fost excelentă, Anastasia fiind acum un copil absolut normal.

Fie ca prin mijlocirea Sfântului să primim cu toții cele de folos spre mântuire!

Stelian D. Botoșani.

Am trecut cu bine de sesiunea grea

Mă numesc Irina și sunt studentă la facultatea de medicină generală din Cluj, anul III.

Pentru că nu vreau să tăinuiesc minunea Sfântului Efrem cel Nou, aș dori să relatez ceea ce mi s-a întâmplat, astăzi, la un examen practic. Primind subiectele pe care le aveam de rezolvat,

din cauza emoțiilor și a presiunii mari, m-am blocat și am început să intru în panică. Pentru că nu era cu putință să mă concentrez și să rezolv ce aveam de făcut, am închis ochii și am început să mă rog Sfântului Efrem.

După ce am deschis ochii și am revăzut subiectele, totul era mult mai clar, iar eu devenisem mult mai calmă. Am reușit până la urmă să rezolv toate cerințele într-un mod miraculos. După ce am expus subiectele oral, profesorul mi-a mai adresat o singură întrebare la care am cerut timp de gândire. Am început să mă rog din nou Sfântului, după care răspunsul mi-a venit fără să mă fi gândit o clipa la el, parcă l-aș fi citit de pe foaie. Nota pe care am primit-o a fost maximă. Este... incredibil cât de mult a putut să mă ajute Sfântul Efrem, având în vedere faptul că nu de multă vreme am aflat despre viața și minunile pe care le-a săvârșit. L-am simțit aproape de la primul acatist pe care l-am citit, cerându-i ajutor ca să pot trece cu bine de sesiunea grea care tocmai a început. În semn de mulțumire am citit un acatist, rugăciuni și am sărutat iconița pe care o am cu Sfântul Efrem.

Mulțumesc!

Cum m-a ajutat Sfântul Efrem cel Nou

Mulțumesc Sfântului Efrem cel Nou, Măicuței Domnului, celorlalți Sfinți care au fost și sunt alături de noi precum și Bunului Dumnezeu pentru ajutorul primit.

În luna mai a anului 2011 m-am hotărât să merg într-un pelerinaj în Grecia organizat cu ocazia praznicului Sfântului Ioan Rusul. Așa cum se obișnuiește erau incluse închinări și la alți Sfinți și ale lor Sfinte Moaște, inclusiv la Sfântul Mare Mucenic și Cuvios Efrem cel Nou. Mărturisesc, cu părere de rău, că deși aveam timpul necesar pentru a citi despre viața acestuia înainte de plecarea în pelerinaj, totuși nu am făcut-o, bazându-mă că voi avea suficient timp să aflu chiar în timpul pelerinajului. Și da, încă din primele momente de după plecarea autocarului, Sfântul Efrem cel Nou a lucrat cu mine, întrucât în urma unei schimbări de ultim moment a locurilor din autocar mi s-a dat să stau lângă un domn care declara că-l are ca sfânt protector tocmai pe Sfântul Efrem cel Nou. Îi purta și iconița la gât. A adus cu el și o carte groasă despre viața și minunile Sfântului. Astfel, din chiar momentul în care i-am văzut

chipul Sfântului Efrem cel Nou aflat pe copertă, am fost determinată să încep să o citesc.

La început am răsfoit-o doar, rămânând uimită de minunile și ajutorul grabnic pe care-l aducea Sfântul. Atunci mi-am propus ca în fiecare zi, pe perioada cât va dura pelerinajul, să citesc Acatistul Sfântului. Menționez că motivația pentru care plecasem în pelerinaj era mai mult una personală, determinată de împlinirea unei dorințe care mă interesa în mod direct, aceea de a avea un copil. Ulterior, la doua zile de la plecarea din țară, am primit un telefon de la soțul meu care îmi spunea că mama sa a făcut o criză de inimă agravată de o insuficiență pulmonară (își pierdea respirația, tușea și scuipa frecvent sânge în cantități mari, nu putea face cel mai mic efort având nevoie de susținere în mod constant), că ar necesita operație imediată, dar că nici un doctor nu este de acord să o facă întrucât nu sunt șanse să supraviețuiască unei asemenea intervenții, organismul său fiind foarte slăbit, și că în urma analizelor făcute, doctorii nu-i mai dădeau mai mult de câteva zile de trăit. La acel moment eu fiind de parte de cei de-acasă simțeam cumva că ei m-ar fi vrut să le fiu aproape în aceste momente grele.

Aveam varianta să iau primul avion din Atena și să mă întorc în țară. Am avut totuși încrederea că prezența mea acolo și credința în rugăciunile mele adresate Sfinților, prin atingerea Sfintelor lor Moaște, vor putea să ne ajute mai mult, astfel încât am ales să continui pelerinajul, rugându-mă cu mare credință Sfântului Efrem cel Nou (dar și celorlalți Sfinți, la Moaștele cărora am ajuns să ne închinăm). Continuam să citesc în fiecare zi Acatistul Sfântului Efrem cel Nou și menționez că uneori aveam greutate mare să-l termin, în sensul că, în condiții normale în care o citire mi-ar fi luat 20-30 de minute, atunci reușeam să-l finalizez după aproape o oră. Am renunțat să mă mai rog pentru dorința mea, pentru care plecasem inițial în pelerinaj, gândurile împlinirii acesteia trecând într-un plan secund. Rugăciunile mele au fost cu credința ca Sfântul Efrem cel Nou, precum și ceilalți Sfinți, la Moaștele cărora am ajuns să mă închin, ne vor ajuta și mama soțului meu se va pune iarăși pe picioare.

Si așa a fost întrucât Sfinții ne-au ajutat și Bunul Dumnezeu a primit rugăciunile noastre și treptat mama soțului meu s-a vindecat, de la câțiva pași pe zi pe care putea să-i facă, acum să

aibă o viață aproape normală, în condițiile în care doctorii inițial îi mai dăduseră de trăit, maxim câteva zile, și de atunci a trecut mai mult de un an și jumătate în care ne-am bucurat și i-am mulțumit Bunului Dumnezeu, Maicii Domnului, Sfântului Efrem cel Nou și celorlalți Sfinți pentru fiecare clipă pe care ne-a dat-o să o trăim împreună, în familie, după acea grea încercare.

Sfântul Efrem cel Nou precum și Sfântul Ioan Rusul, și alți Sfinți cărora m-am rugat cu credință, m-au mai ajutat și în alte rânduri. Îmi simt ca pe niște sfinți protectori care sunt acolo lângă mine atunci când am nevoie de ajutor și rugăciunile mele sunt însoțite de credința că acestea sunt ascultate. De exemplu, în legătură cu un contract, simțeam că am fost înșelată de persoana cu care îl semnasem, și rugându-mă să aflu adevărul, Sfinții, ale căror acatiste le citeam în perioada aceea, m-au ajutat să aflu cum într-adevăr persoana cu care contractasem nu era corectă și îmi ascundea informații importante, obținând câștiguri de pe urma înșelăciunilor și falsificărilor efectuate împotriva mea. Si Sfinții lucrează împreună.

După ce „l-am cunoscut” pe Sfântul Efrem cel Nou, mi-am dorit mult să găsesc și în România

o biserică în care să găsec icoane cu Sfântul, sau chiar mai mult decât atât, și unde să-l simt mai aproape, atunci când mă rog. Astfel m-am bucurat mult când am aflat că la Cluj se găsește papucul Sfântului care a fost primit în dar chiar de la măicuțele de la Mănăstirea din Grecia unde Sfântul și-a primit mucenicia. Astfel în vara aceasta, cu ajutorul Sfântului Efrem am reușit să merg și să mă închin în acel sfânt locaș care-i păstrează într-un mod atât de special nu doar „papucul” ci și „adierea” sa sfântă.

Căutasem pe internet dar nu găsisem informații despre asemenea daruri care s-ar găsi și în București, orașul unde locuiesc eu. Dar Sfântul din nou a lucrat cu mine și m-a ajutat. Astfel, anul acesta în data de 14 octombrie, cu ocazia sărbătoririi Hramului de Sfânta Cuvioasă Paraschiva, mă aflam în București la biserica de pe str. Nicolae Titulescu, unde se găsește o părticică din Moaștele Sfintei. M-am întâlnit cu o prietenă mai veche, care știindu-mi dorința mea de a avea un copil m-a îndemnat să mă rog la Sfânta Fecioară Maria, în special la o icoana foarte veche a acesteia, despre care se spune ca este făcătoare de minuni și a ajutat multe femei

să-și împlinească visul, îndemnându-mă să merg la mănăstirea unde se găsește aceasta. A doua zi am mers la respectiva mănăstire, și mare bucurie a fost în sufletul meu când pășind înlăuntru, primul lucru pe care l-am zărit, a fost o icoană a Sfântului Efrem cel Nou, ce se afla la vânzare. Era ceva deosebit pentru că în București, din nefericire, nu prea se găsesc icoane reprezentându-l pe Sfântul Efrem cel Nou. Si atunci am aflat că în altar se găsește chiar o părticică din Sfintele sale Moaște, care sunt scoase spre închinare de către Părinte în unele zile din an. Mare fericire am aflat, mai ales că am găsit acolo și Sfinte Moaște ale altor Sfinți de care sufletul meu este apropiat: Sfântul Ioan Rusul, Sfântul Nicolae, Sfântul Nectarie, Sfântul Stelian, Sfântul Dimitrie Izvorătorul de Mir, Sfânta Xenia și alții. I-am mulțumit Sfintei Cuvioase Paraschiva pentru modul frumos în care a lucrat cu mine, ajutându-mă să găsesc acest loc minunat, care acum este atât de apropiat sufletului meu.

Mulțumesc Sfinte Efrem cel Nou și te rog ca, dacă dorința mea cea mare, de a avea un copil, este spre mântuirea sufletului și nu spre osândă,

roagă-te la Bunul Dumnezeu pentru mine să facă o minune!

Mona M. 27 noiembrie 2012

Un copil se naște perfect sănătos, deși mama a făcut 3 radiografii în timpul sarcinii

Eram căsătorită de 13 ani și rodul acestei căsnicii era doar un băiat de 12 ani. După ce s-a născut ne-am bucurat de el lăsând timpul să treacă și dintr-un motiv sau altul până în anul 2012 nu am rămas însărcinată.

În urma unor dureri mari de spate am ajuns să fac trei radiografii din care două chiar de bazin. Nu vă puteți imagina ce s-a întâmplat în sufletul meu când la scurt timp după aceea am aflat că sunt însărcinată și când știam ce-mi vor recomanda medicii din cauza razelor X.

A fost în același timp testul meu de maturitate și ocazia fericită de a trăi lucrarea lui Dumnezeu prin Sfinții Săi. În aceste împrejurări l-am cunoscut pe Sfântul Efrem cel Nou.

În disperarea momentului (când am aflat că sunt însărcinată) am sunat toți medicii din agendă - radiologi și ginecologi - în speranța că-mi vor

spune altceva decât ce citisem pe internet, dar nu, toți mă sfătuiau să fac întrerupere de sarcină dacă nu-mi doresc un copil cu probleme. Doar un amic ginecolog m-a felicitat și mi-a spus că DA, există riscul ca copilul să aibă malformații, dar poate am șansa să nu fi fost afectat, decizia însă îmi aparține. În sinea mea mi-a dat speranțe deși era singurul de această părere. Inclusiv medicul de familie, pediatru fiind, mi-a spus că dacă eram fica lui nu mă lăsa să păstrez sarcina (mă bucur că nu sunt), iar medicul meu ginecolog mi-a confirmat sarcina, dar când a auzit de RAZE a spus că trebuie să facem întrerupere. Fiind postul Paștelui l-am rugat să amânăm până după Paști și m-a programat pentru 27 aprilie. Am început să plâng și când m-a văzut s-a hotărât să-și sune profesorul la Cluj să-i ceară părerea. Până a doua zi, când a reușit să vorbească, orele treceau atât de greu. Profesorul a spus că dacă-mi doresc așa de mult copilul să încercăm și să mergem mai departe, dar să urmărim cu atenție sarcina, făcând toate analizele posibile pentru a depista din timp eventualele probleme, dar desigur tot eu eram cea care decideam dacă-mi asum riscul.

În sufletul meu se dădea o luptă epuizantă, nu mai dormeam, nu mai mâncam, plângeam tot timpul, nefiind în stare să iau o decizie. Nu aveam cu cine mă sfătui și nici nu vroiam să las pe nimeni din anturaj să mă influențeze, mai ales că știam cam ce gândește fiecare în parte, iar dacă într-adevăr voi decide să fac întrerupere, măcar să nu fie și ei părtași. Dar știam că prietenele mele plâng și se roagă pentru mine. Si într-adevăr mult poate rugăciunea pentru aproapele, de multe ori m-am ridicat datorită rugăciunilor lor. Si tot datorită uneia dintre ele l-am cunoscut pe Sfântul Efrem cel Nou. După ce mi-am văzut mogâldeța la ecograf de două ori, simțeam că e fetiță, m-am decis să merg mai departe, nu pot face un rău acestei ființe și poate bunul Dumnezeu se va îndura de mine și-mi va face parte de un copil sănătos. Atunci mi-am anunțat prietenele ce decizie luasem, iar una dintre ele mi-a spus că nici nu credea că voi face altfel, deoarece mă încredințase de mult Sfântului Efrem, de care, sinceră să fiu, nu auzisem până atunci. Eu mă rugam să mijlocească pentru mine la Dumnezeu, la Maica Domnului, dar și la Sfinții Rafail, Nicolae și Sfânta Muceniță Irina a căror moaște se aflau în

localitatea Moieciu, de unde eram și unde părințele Protopop în fiecare zi de marți a săptămânii citește acatistul acestora. Am amânat destul de mult până să merg la moaștele lor fiindu-mi frică să mă apropiu cu lupta ce mă chinuia. Dar în prima zi de marți, când m-am dus, am simțit un puternic miros de mir, ceva ce-ți mângâia întreaga ființă, iar lângă mine a venit un copilaș cu mama lui. Pe băiețel îl chema Siluan și era o dovadă a minunilor făcute de acești Sfinți, după cum aveam să aflu, din predica părintelui George, tatăl copilului, care m-a cutremurat. Deși credeam în minuni nu mă simțeam vrednică de ele și astfel chiar dacă am decis să păstrez copilul deznădejdea mă cuprindea adesea. Prietena care m-a încredințat Sfântului Efrem mi-a trimis o carte cu viața și minunile Sfântului.

De atunci mă simt foarte atașată de el. Îmi place să cred că este protectorul familiei mele și sper din suflet să fie așa. Atât de mult mi-aș fi dorit să ajung în Grecia la Sfânt, încât îmi făceam tot felul de planuri dar, știindu-mi neputința, a venit Sfântul la mine. Printr-o împrejurare, deloc întâmplătoare, am ajuns să mă închin la o țărtică din Sfintele moaște, iar astăzi se află și ele

alături de ceilalți trei Sfinți amintiți la biserica din Moieciu.

Si tot deloc întâmplător Sfântul Efrem este cinstit tot în ziua de marți a săptămânii. Chiar dacă nu mi-a vorbit sau nu mi s-a arătat în vis cum am citit că s-a întâmplat multora, și cum chiar nu eram vrednică, i-am simțit ajutorul pe tot parcursul sarcinii și nu numai. În primul rând cu psihicul care începusem primele luni, nu aș fi fost în stare să merg mai departe dacă nu mă ajuta. Apoi am simțit intervenția Sfântului când la sfatul medicului am făcut amniocenteza, intervenție pe care mulți o refuză datorită riscului de avort spontan. L-am chemat pe Sfânt să-mi fie alături și el pentru a-mi arăta că totul este după voia lui Dumnezeu, nu a oamenilor, am fost înțepată de cinci ori, fără a putea scoate lichid, doar la a doua internare a reușit, iar ce mi se cerea să fac era doar să cred că totul va fi bine, nu să cercetez, atât. Am cheltuit și bani și m-am supus unor riscuri poate prea mari.

Dar acestea le-am înțeles abia când panicându-mă că nu vine rezultatul, o prietenă îmi tot spunea că Sfântul vrea să cred că rezultatul e ok și fără să-l văd.